ΟΣΑ ΔΕΝ ΓΡΑΦΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΝΑ ΠΑΛΗΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟ

ΤΟΥ DOCTEUR CABANÈS

Ὅταν ὁ βασιλιὰς τῆς Ἀγγλίας Ἐρρῖκος ὁ Ζ' χήρεψε ἀπὸ τὴ βασίλισσα Ἐλισσάβετ, κόρη τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ Δ'. θέλησε νὰ ξαναπαντρευτῆ. Ἔστειλε λοιπὸν τρεῖς αὐλικοὺς τῆς ἐμπιστοσύνης του στὴν βασιλικὴ αὐλὴ τῆς Νεάπολης, μὲ τὶς περίεργες ὁδηγίες, ποὺ θὰναφέρουμε πιὸ κάτω.

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ missi dominici εἶχαν ἐντολὴ νὰ ἐξακριβώσουν τί εἴδους ζωὴ ἔκαναν ἡ χήρα Βασίλισσα τῆς Νεαπόλεως καὶ ἡ κόρη της, ποὺ προοριζόταν γιὰ τὸ Βασιλιά, καθὼς καὶ τὶ χαρίσματα καὶ τὶ ἐλαττώματα ἔχει ἡ ὑποψήφια νύφη.

Ἰδοὺ οἱ ὁδηγίες ποὺ δόθηκαν στοὺς αὐλικούς, ποὺ ἐπεφορτίσθηκαν μὲ τὴ λεπτὴ αὐτὴ ἀποστολή.

«Π ρ ῶ τ ο ν. Ἀφοῦ παρουσιασθοῦν κι' ἐπιδώσουν τὰ γράμματα ἐκ μέρους τῆς πριγκήπισσας τῆς Οὐαλλίας Κατερίνας (αὐτό, φαίνεται, ἤταν ἡ πρόφαση τῆς ἀποστολῆς). Θὰ παρατηρήσουν προσεχτικὰ πῶς ζοῦν ἡ Βασίλισσα κι' ἡ πριγκήπισσα : ἐὰν ἔχουν ἕνα παλάτι ἢ περισσότερα, τὶ συνοδεία ἔχουν μαζί τους, τὶ εἴδους κυρίες καὶ κύριοι τὶς περιστοιχίζουν.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν. Θὰ παρατηρήσουν πῶς εἶνε ἐπιπλωμένο τὸ παλάτι καὶ σὲ τὶ κατάσταση βρίσκεται τὸ ἐσωτερικό του.

Τ ρ ί τ ο ν. Θὰ προσέξουν τὸ ὕφος καὶ τὴν ἔκφραση, μὲ τὴν ὁποία θὰ πάρουν τὰ γράμματα καὶ θὰ θυμηθοῦν καλὰ τὰ λόγια ποὺ θὰ ποῦν μόλις τὰ διαβάσουν.

Τ έ τ α ρ τ ο ν. Θὰ μάθουν ἂν ἡ κόρη ξέρει ἄλλη γλῶσσα ἀπὸ τὰ Ἱσπανικὰ καὶ τὰ Ἰταλικά, ἰδίως ἂν ξέρει τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ λατινικά.

Π έ μ π τ ο ν. Θὰ δώσουν πολλὴ προσοχὴ στὸ ἀνάστημα στὴν ἡλικία καὶ στὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κόρης. Στὸ χρῶμα τοῦ προσώπου : ἂν εἶνε βαμμένο ἢ ὄχι. Στὸ σῶμα, ἂν εἶνε χοντροκαμωμένο ἢ λεπτὸ καὶ σβέλτο. Στὴ φυσιογνωμία ἂν εἶνε χαρωπὴ καὶ γελαστὴ, ἢ μελαγχολικὴ καὶ σκυθρωπή Στὴ συμπεριφορά, ἂν εἶνε θαρρετὴ ἢ ἂν τὰ μάγουλά της κοκκινίζουν ἀπὸ ντροπή. Ἰδιαίτερα θὰ προσέξουν τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν. Ἐπίσης θὰ σημειώσουν μὲ λεπτομέρειες, πῶς εἶνε τὰ μάτια, τὰ φρύδια, τὰ δόντια καὶ τὰ χείλια. Ἐπίσης τὸ σχῆμα τῆς μύτης καὶ τὸ πλάτος τοῦ μετώπου.

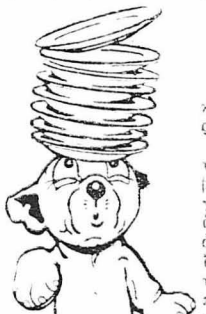

»Προσεκτικώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο, θὰ κοιτάξουν τὸ δέρμα της.

»Δὲν θὰ παραλείψουν νὰ ἰδοῦν τὰ μπράτσα της : ἂν εἶνε χοντρὰ ἢ λεπτά. Ἐπίσης θὰ προσπαθήσουν νὰ ἰδοῦν τὸ χέρι της χωρὶς γάντι. Πρέπει ν' ἀναφέρουν ἐὰν εἶνε παχὺ ἢ λεπτό, κοντὸ ἢ μακρύ. Ἰδιαίτερα θὰ προσέξουν στὰ δάχτυλα, ἂν εἶνε λεπτὰ ἢ χοντρὰ στὶς ἄκρες τους. Θὰ προσέξουν ἀκόμη ἂν ὁ λαιμός της εἶνε ψηλὸς καὶ λεπτὸς ἢ κοντὸς ἢ χοντρός. Ἂν ἀπάνω ἀπὸ τὸ χεῖλι ἔχει χνοῦδι ἢ ὄχι.

»Θὰ προσπαθήσουν νὰ πλησιάσουν τὴν κόρη σὲ ὥρα ποὺ νὰ εἶνε νηστική. Θὰ ἀνοίξουν κουβέντα μαζί της καὶ θὰ πλησιάσουν ἀρκετὰ σὲ τρόπο ποὺ νὰ μπορέσουν νὰ καταλάβουν ἐὰν ἡ ἀνάσα της εἶνε ἀρωματικὴ ἢ ὄχι. Μὰ θὰ προσπαθήσουν νὰ καταλάβουν μήπως μυρίζει ἀνθόνερο ἢ μόσχο ἢ ἄλλα μυρωδικά.

»Θὰ ρωτήσουν ἂν ἡ πριγκήπισσα συνειθίζει νὰ φορῆ παντοῦφλες. Θὰ προσπαθήσουν νὰ πάρουν μιὰ παντοῦφλα της καὶ νὰ κρατήσουν τὰ μέτρα τοῦ ποδιοῦ της.

»Θὰ πληροφορηθοῦν ἂν ἔχῃ καμμιὰ φυσικὴ ἀσχημία ἢ κακοσχημία καθὼς καὶ ἂν ἡ ὑγεία της εἶνε καλὴ καὶ σταθερή. Τὶ δίαιτα συνηθίζει νὰ κάνῃ ἂν πίνῃ, ἂν τρώγῃ πολύ, πόσα γεύματα κάνει τὴν ἡμέρα κι' ἂν πίνῃ κρασὶ νερομένο ἢ ὄχι.

»Οἱ ἀπεσταλμένοι βασιλικοὶ θεράποντες θὰ βροῦν τὸν καλύτερο ζωγράφο καὶ θὰ τὸν βάλουν νὰ κάνει τὸ πιστότερο πορτραῖτο τῆς πριγκήπισσας. Ἂν δὲν εἶνε πιστό, θὰ τὸν βάλουν νὰ τὸ ξανακάνει».

Φαίνεται ὅτι οἱ ἀξιόλογοι ἀπεσταλμένοι τοῦ βασιλιᾶ ἐτήρησαν μὲ εὐσυνειδησία τὶς π[illegible]γνελίες τοῦ ἀφέντη τους. Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησή τους κι' ἡ γνωμ[illegible]ή τους :

«Ὅσο τοὐλάχιστον [illegible]νὰ βασισθοῦμε στὴν ἀντίληψή μας, ποὺ πολὺ πιθανὸ νὰ ὑπόκει[illegible]λάνες, ἡ νεαρὴ κόρη δὲ μᾶς φάνηκε βαμμένη. Ἡ στάση τη[illegible]ρμὰ κα[illegible]ις καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της μᾶς φάνηκαν ἀξι[illegible]τητα. Καὶ τὸ πρόσωπο καὶ τὸ σῶμα εἶνε μᾶλλον παχουλό.

»Τὸ ὕφος της εἶνε γεμᾶτο εὐθυμία. Εἶνε σοβαρὴ ὅταν τὸ ἐπιβάλλουν οἱ τύποι, ὅταν ὅμως ἀφίνεται στὴ φύση της, εἶν' ἐλαφρὴ (ἐννοοῦμε στὶς κινήσεις της κι' ὄχι στὸ[illegible]της).

«Δὲν εἶνε διόλου φλύαρη. Ἡ στα[illegible]σεμνή, κόσμια καὶ ντροπαλή. Μπροστὰ στὴ βαν[illegible] καὶ πε[illegible]ιτέρα της στεκόταν σὰ δειλὴ παρθένα καὶ δὲ[illegible]αμμιὰ προσοχὴ σὲ μᾶς, ἀλλὰ μιλοῦσε μὲ τὶς δε[illegible]ες τῆς τιμῆς. [illegible]πέφτε[illegible]

»Τὰ μάτια της εἶνε σκοῦρα, τὰ φρύδια της μαῦρα ἢ (μαυσειδερά). Ὅσο γιὰ τὴ μύτη της, ἔχει μιὰ μικρὴ προεξοχὴ στὴ μέση καὶ ἄκρη της εἶνε λεπτὴ καὶ κατεβαστή, ὅπως καὶ τῆς μητέρας της.

»Εἴδαμε συχνὰ τὰ χέρια τῆς πριγκήπισσας χωρὶς γάντια καὶ τὰ φιλήσαμε. Παρετηρήσαμε ὅτι ἦταν πολὺ ἁπαλὰ στὴν ἀφή, μὲ δέρμα καθαρὸ καὶ παχουλό. Ἐξ ἄλλου, δὲν παρε[illegible]ρήσαμε κανένα χνοῦδι ἀπάνω ἀπὸ τὸ χεῖλι. Εἶνε λευκὸ καὶ καθαρό.

»Ὅσο γιὰ τὴν ἀναπνοή, δὲν κατωρθώσαμε νὰ πλη-

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΜΠΟΡΟΣ

ΤΟΥ SCHILLER

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ στὴν ἀγορὰ τοῦ Ἐὺ-Μαρινέ, κάποιος φτωχὸς ποιητής, ποὺ δὲν εἶχε οὔτε ψωμὶ νὰ φάῃ, ἀποφάσισε νὰ πουλήσῃ τὸν Πήγασό του. (*)

Ἐπῆρε λοιπὸν τὸ φτερωτό του ἄλογο καὶ τὸ πῆγε στὴν ἀγορὰ μαζὶ μὲ τάλλα ἄλογα, ποὺ θὰ πουλιώντουσαν τὴν ἡμέρα ἐκείνη.

Ὅλος ὁ κόσμος ποὺ περνοῦσε ἀπ' ἐκεῖ καὶ τὄβλεπε ἔλεγε ἀπὸ μέσα του.

— Τί κρίμα ! Ἕνα τόσο ὡραῖο ἄλογο νἄχῃ αὐτὰ τὰ δυὸ φτερὰ στὰ πλευρά του. Πόσο τοῦ ἀσχημαίνουν τὴν ὄψη καὶ πόσο θὰ τὸ ἐμποδίζουν νὰ τρέξῃ. Ἔπειτα καὶ σὲ τί μπορεῖ νὰ χρησιμεύουν δυὸ φτερὰ ἐπάνω στὸ κορμὶ ἑνὸς ἀλόγου !.. Ποιὸς τρελλάθηκε νὰ τ' ἀγοράσῃ ἔτσι ! Ὡρισμένως θὰ μείνῃ ἀπούλητο.

Καὶ ὅλοι οἱ ἀγοραστὰι χωρὶς νὰ προσέχουν περισσότερο περνοῦσαν ἀπὸ κοντά του, μὴ δείχνοντας τὴν παραμικρὴ ἐπιθυμία νὰ τὸ ἀγοράσουν.

Οἱ ἡμέρες περνοῦσαν ἔτσι ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη καὶ ὁ ποιητὴς εἶχε ἀπελπισθῆ πιὰ ὅτι θὰ πουλήσει ποτὲ τὸν Πήγασό του, ὅταν ἕνα πρωΐ, κατὰ καλή του τύχην, περνοῦσε ἀπὸ τὴν ἀγορὰ ἕνας πλούσιος ἔβραῖος ἔμπορος.

— Τί ὡραῖο ἄλογο ! εἶπε στὸν ποιητή. Δικό σας εἶνε :

— Μάλιστα ! ἀπήντησε ὁ ποιητής.

— Καὶ πόσο τὸ δίνετε ;

— Εἴκοσι λίρες, τοῦ ἀπήντησε ὁ ποιητής.

— Δὲν εἶνε ἀκριβό ! Θὰ τὸ πάρω ! εἶπε ὁ ἔμπορος.

Πραγματικῶς, μόλις τὸ πῆρε, τὸ ἔβαλε στὸ σταῦλο του καὶ εἶπε στὸν ἱππόκομο του νὰ τὸ περιποιῆται περισσότερο ἀπὸ τάλλα ἄλογα ποὺ εἶχε.

Πέρασαν μερικὲς ἡμέρες χωρὶς ὁ ἔβραῖος νὰ δοκιμάσῃ τὸ νέο του ἄλογο. Ἕνα πρωΐ ὅμως ποὺ θέλησε νὰ τὸ καβαλλήσῃ γιὰ νὰ πάῃ περίπατο, ὁ Πήγασος ἄρχισε νὰ μουγγρίζῃ καὶ νὰ κλωτσάῃ τὸ νέο του ἀφεντικό. Θυμωμένος ὁ ἔμπορος διέταξε τότε νὰ τὸ ζέψουν στὴν ἁμαξά του ἀλλὰ καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ ὁ Πήγασος ἀρνήθηκε μὲ τὴν ἴδια καὶ χειρότερη ἀντίσταση. Τὴν ἄλλη ἡμέρα πάλι τὰ ἴδια· τὸ καινούργιο ἄλογο ὅσες φορὲς καταλάβαινε πῶς τὸ βάζουν νὰ κάνῃ μιὰ ἀγγαρεία τοῦ νέου ἀφέντη του φώναζε καὶ χαλοῦσε τὸν κόσμο Τότε ὁ ἔμπορος ἀπελπισμένος ἔτρεξε στὸν ποιητὴ καὶ τοῦ παραπονέθηκε πῶς τοῦ πούλησε ἕνα ἄχρησ·ο ἄλογο.

— Θέλω τὰ χρήματά μου πίσω ! τοῦ εἶπε αὐτηρά.

Τότε ὁ ποιητὴς γιὰ νὰ τοῦ δείξῃ πῶς δὲν εἶχε δίκαιο ἐπῆγε μαζὶ μὲ τὸν ἔμπορο στὸ σταῦλο καὶ καβάλλησε τὸ ἄλογο μόνος του. Ὁ Πήγασος μόλις ἔννοιωσε τὸν ἀγαπημένο του καβαλλάρη ἄρχισε νὰ πηδάῃ ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ νὰ τρέχῃ περίφημα.

Ὁ ἔμπορος τάχασε. Δὲν ἤξερε πῶς νὰ ἐξηγήσῃ τὸ περίεργο αὐτὸ φαινόμενο.

— Πρώτη φορὰ βλέπω τέτοιο ἄλογο ! εἶπε σὲ λίγο στὸν ποιητή.

Ὁ ποιητὴς τὸν κύτταξε χωρὶς νὰ πῇ τίποτε.

— Τί νὰ τὸ κάνω ὅμως ἀφοῦ δὲν ἐννοεῖ νὰ μὲ ὑπακούσῃ. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ δώσετε πάλι τὰ χρήματά μου.

Οἱ δυὸ ἄνθρωποι ἐφιλονίκησαν καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑποχωροῦσε οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος, κατέφυγαν στὸ Δικαστήριο γιὰ νὰ λύσουν τὴ διαφορά τους.

Ὁ Δικαστὴς ἀφοῦ ἄκουσε πρῶτα τὸν ποιητὴ καὶ ὕστερα τὸν ἔμπορο, ἔβγαλε ἀπόφαση νὰ ἐπιστραφῇ τὸ ἄλογο στὸν ποιητὴ καὶ τὰ χρήματα στὸν ἔμπορο.

— Καὶ ἄλλη φορὰ νὰ μὴ ξαναπουλήσῃς πουθενὰ αὐτὸ τὸ παλιάλογο, εἶπε στὸν ποιητή.

— Εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα, κύριε δικαστή, ἀπήντησε ὁ ποιητής. Καὶ ἀφοῦ ἔδωσε πάλι τὰ χρήματα στὸν ἔμπορο καβάλλησε τὸν Πήγασό του καὶ ἔφυγε μακρυὰ ἀπ' τὸν κόσμο, μὲ τὴν ἀπόφαση νὰ ζήσῃ φτωχός, καὶ νὰ μὴ ξαναπουλήσῃ στοὺς ἀνθρώπους πράμματα ποὺ οὔτε ξέρουν οὔτε μποροῦνε νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν.

(*) Πήγασος, ἄλογο μυθολογικὸ ποὺ συμβολίζει τὴν ἀχαλίνωτη καὶ ἀνυπότακτη φαντασία τῶν ποιητῶν.

σιάσουμε ἀρκετὰ τὸ στόμα της, ὥστε νὰ σχηματίσουμε σαφὴ ἀντίληψη γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἐν τούτοις, ὅσο μᾶς τὸ ἐπέτρεπε ἡ εὐγένεια κι' ἡ εὐπρέπεια, πλησιάσαμε τὸ κορίτσι καὶ μιλήσαμε μαζί του, χωρὶς ν' ἀντιληφθοῦμε καμμιὰ μυρωδιὰ ἀνθονέρου ἢ μόσχου ἢ ἄλλου μυρωδικοῦ. Ἂν κρίνουμε δὲ ἀπὸ τὰ ρόδα τῶν χειλιῶν, ἀπὸ τὰ κρίνα τοῦ δέρματος κι' ἀπὸ τὴ δροσιὰ τοῦ στόματος, μποροῦμενὰ συμπεράνουμε ὅτι εἶνε γεμάτη ἀπὸ ὑγεία καὶ χαρὰ τῆς ζωῆς.

»Ὅσο γιὰ τὸ ὕψος, ὁμολογοῦμε ὅτι, ἐξ αἰτίας τῆς μακρυᾶς φούστας, δὲν ἠμπορέσαμε νὰ διακρίνουμε πόσο ψηλὸ τακοῦνι φορεῖ. Μὰ προσέχοντας τὴν ὥρα ποὺ βάδιζε, κατορθώσαμε νὰ διακρίνουμε ἕνα πόδι πολὺ λεπτό, τοὐλάχιστο στὴν ἄκρη ποὺ φαινόταν. Τέλος, ἡ κόρη τρώγει ἀρκετά, δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα Κρασὶ δὲν πίνει. Στὸ νερὸ ρίχνει συχνὰ λίγη κανέλλα».

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ὁ βασιλιᾶς δὲν ἔμεινε ἐνθουσιασμένος καὶ δὲν ἐπραγματοποίησε τὸ συνοικέσιο αὐτό.

Ὁ Ἐρρῖκος ὁ Ζ' ἔμεινε χῆρος καὶ μάλιστα πέθανε λίγα χρόνια ἀργότερα.